

FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE

ח ר ו ת - ה ה י ו ת

מר ג'ונס: תלמד חמור, תלמד, ומי אתה חושב האדון כאן? אתה? הה, איזה מן צחוק, אתה חמור בן חמור.

עוזר: יפה אמרת, אנחנו אנשים אנשים בצלם אלוקים.

ג'ונס: שתוק, עכשיו אני מדבר, לא אתה.

עוזר: רק רציחתי לעזור לך, זה הכל, רק רציחתי לעזור.

אשת ג'ונס: הוא לא צריך עזרה, הוא חזק, הוא ראש המקום, אדון הכל, ואני אשתו.

ג'ונס: זוד סוס, זוד- אני האדון.

בקסטר: אדון הכל, בבקשה קצת רחמנות.

אשתו: רחמנות בשבילך, זה מצחיק... שמעת?

עוזר: שמעתי.

אשתו: לא דברתי אליך, דברתי לאדון הכל.

ג'ונס: מה אמרת?

אשתו: אמרתי שהסוס אמר דבר מצחיק, הוא רוצה רחמנות.

בקסטר: רחמנות, תן לנו רק את זה.

מאלי: אין לנו דבר בכל העולם... אנו עובדים יום ולילה

בשבילך... יום ולילה, אין לנו כוח.

① (שיר אין לנו כוח)

ג'ונס: כאשר אני אומר שעל כל החיות כאן לעבוד ביום השבת, הם

יעבדו בשבת... מבינים?

עוזר: מבינים?

ג'ונס: כאן אני שואל את השאלות... הם מקשיבים לי! סחוס את פירך!

עוזר: רק רציחתי לעזור.

ג'ונס שתוק! לפעמים אתה יותר טפש מהחיות.

הזקן: אני זקן, אני כבר בן עשרים שנה... וקשה לי לעבוד,

מאד קשה לי.

עוֹזֵר: ומה אתה עושה כאן? האם אתה נותן חלב? אמר לי סוס, אמר לי!
אשתו: ככה מדברים לאדון הכל? אינך נותן כבוד לאדון הכל - תן לי את השוט!
ג'ונס: רגע, אינני רוצה שחריצי לו. יש לי לב טוב.
מאלי: ראיתי את זה.

ג'ונס: מה?

מאלי: שום דבר, סליחה אדון הכל.
ג'ונס: עוד פעם. אני פוקד שכל בעל חיים במשק הזה יעבוד גם ביום השבת.

מהיום והלאה אין יום מנוחה כלל. לא קצרנו הרבה תבואה הקיץ,
לא מכרנו הרבה חלב, והסיבה? לא עבדתם די קשה.

בן־לר: שמע אדוני, אנו עובדים קשה, כאשר החמורים הולכים לאורוה כל לילה,
הם צועקים מרוב כאבים בגלל העבודה. האם שמעת מימך חמור חזק צועק
מרוב כאב?

אשתו: השוט! תן לי את השוט. (לוקחת את השוט). שחוק, חמוד, שחוק.

הזקן: ויש לי עוד מה לדבר.

אשתו: שחוק אמרתי!

ג'ונס: מה את עושה, תפסיקי להרביץ לו.

עוזר: עוד פעם אשת אדון הכ.

חמור: אכה, אנחנו כועסים...

ג'ונס: נו, מה אני יכול לעשות, אמרתי לה להפסיק.

הזקן: אדון הכל, אין לי הרבה זמן לחיות בעולם הזה, אבל תשמע לדברי:

אני רואה הרבה שינויים במשק הזה. אני רואה שיש עולם ג'וֹתֵר טוב מזה.
אני רואה שמרד גדול יבוא!!

ג'ונס: מה אתה אומר? מי יוכל למרוד נגד ממשלתי? אתם? מצחיק מאד, שמעת?

עוזר: הוא זקן, אין לו שכל, אין לו כוח, הוא זקן.

אשתו: חזיר זקן, אולי יותר טוב בשבילך למות.

פֶּרָה: אולי את צודקת. מוות יותר טוב מחיים כאלה אצלכם.

ג'ונס: שתקו פרה, אני מדבר! אינני מפחד מדבריך. אני יודע שאין לכם די

כוח, די אומץ. את מדברת שטויות.

זקן: שמע אלי, עולם חדש יבוא, עולם חדש יבוא.

(2) שיר של הזקן)

עוזר: מה אתה יודע? אתה... זקן.

ג'ונס : יש לכם חצי דקה לחזור לשדות, ואם לא, אתן לכם רק חצי מהאוכל שהייתם מקבלים עד עכשיו.

באקסטר: חצי אפס הוא אפס.

ג'ונס: שמעתו את זה, שמעתי את זה. עכשיו יש לכם רבע דקה.

חמור: חברי, זה די. אין אנו יכולים לעשות שום דבר עכשיו. בואו נלך ונעבוד בשביל האיש הגדול הזה.

עוזר: זה יותר טוב, זוזו.

אשתו: מה אתם חושבים ?

ג'ונס: הם רק מדברים, מה הם יכולים לעשות ?

הזקן : שמע אלי אכר, עולם חדש, עולם חדש...

אשתו: אני מפחדת, באמת אני מפחדת,

עוזר: פחדנית!

ג'ונס: טפשה, הם רק מדברים.

עוזר: אכר, אדון הכל, האט אתה בטוח שאחה רוצה לקחל מהם חצי אוכל ?

ג'ונס: בטח!

עוזר: הם ישנאו אותנו.

ג'ונס: עליהם ללמוד שאני אדון הכל... אם אני רוצה משהו, אשיג את זה-

הם רק בהמות.

עוזר: כן, רק בהמות.

אשתו: אבל... אבל בהמות עצובות מאד.

ג'ונס: מה אנו עושים הלילה ?

אשתו: כמה מחברינו באים לשחק אתנו.

ג'ונס: כל יום וכל לילה אנחנו משחקים.

אשתו: חביבי, אתה עובד קשה מאד כל היום, צריך לנוח.

משחק אינטלקטואלי, משחק הראוי לאנשים חכמים.

(3) שיר: "משחקים אינטלקטואלים"

תמונה שלישית

סקווילר: האם כל אחד נמצא ?

1. אני חושב כן... סוסיס, איפה אתם? טוב... מרות... ברוזים? שוריים? חמורים?
אני חושב שכל הבהמות...

2. מדוע אנחנו כאן ?
3. כן אני כל כך עייף.
4. גם אני, רגלי איננן חזקות. אני צריך ליסון. מדוע אנחנו כאן?
סקוילר : מה אתם חושבים על האכר ?
5. הוא איש קשה.
6. הוא מטוגע, הוא חושב שהוא אדון הכל.
7. הוא אינו נותן לנו מספיק אוכל, אני רעב, אני אוכל את מטחי.
8. אני עובד קשה כל הזמן ואין לי זום לנוח.
9. רגע! מדוע אתה שואל ?
סקוילר: אני רוצה לסנות כמה דברים כאן.
7. לסנות אתה רוצה ?
2. למרוד ?
- סקוילר: כן, למרוד ,
10. אין לנו הכוח למרוד, אנו רק בהמות.
- סקוילר: דבר ראשון, אי אפשר לנו לעבוד כמו שהוא רוצה, נכון ?
3. נכון.
1. אי אפשר לעשות את העבודה בלי אוכל, נכון ?
3. נכון.
1. צריך לעשות משהו.
- סנאו בול: רגע. רגע, מה אתם רוצים ? למות ? אני יודע שעובדים קשה,
אז מה ? האם אתה מפחד לעבוד קשה ?
- סקוילר: אינני מפחד לעבוד, אבל יש כאן טאיננס יכולים לעבוד כמוני.
- סנאו בול: אז חן להם רשות לדבר.
- סקוילר: חמור זקן, מה אתה אומר ?
9. אני קרוב למות, מה אני יכול לומר ? זה לא צודק, אם אני אומר שעבדתי
קשה ואני כועס על האכר, אז אתם תחשבו שאני רוצה למרוד. אם אני אומר
שטוב בעולם הזה, זה יהיה שקר - אינני יודע מה לומר.
- סנאו בול: דברת יפה פרה זקנה. האם שמעת, האם אתם רוצים למות ?
13. אינני רוצה למות.
12. פחדן גדול, אני שונא פחדנים.
13. אמרתי שאינני רוצה למות, האם זה פחדני ?
14. צריכים לערוך הצבעה.

15. - כן, הצבעה

סנאו בול - ההצבעה חהיה עכטיו, O.K.?

סקוילר - O.K. עכטיו, כל מי טבעד מרד נגד האכר אדון הכל בבקטה להרים רגל יד, או כנף.

סנאו בול - וכל מי טלא רוצה למרוד, בבקטה.

סקוילר - יהיה מרד! יהיה מרד!

15. - יהיה עולם חדס.

11 - מוח יהיה, כאבים יהיו.

סקוילר - הצבענו למרוד - מי רוצה להיות בועד המרידה? מי רוצה לכאוב טבע

הדברות של המרד? טוב. נלך חברים... יש הרבה לעשות.

14 - אני רואה צרות גדולות.

סקוילר - אל חדאג, עכטיו יט לנו תקוה.

14. - אבל הרבה מאתנו ימותו במלחמת שחרור זאת.

סקוילר - אני יודע, אבל בסוף החוסך יבער הלפיד. הלפיד הדולק מתלהב ומאיר

את הדרך. נכון אמנם פועלים אנחנו, גם בהמות אנחנו.

④ (טור הרבולוציה)

תמונה רביעית

נפוליון - עטיחט דבר מאוד חשוב, כתבתי את החוקים של הממשלה שלנו - יש טבע הדברות.

סנאו בול - מה הט, נפוליון?

נפוליון - רגע מנובל, רגע.

1. כל מי טהולך על טחי רגליט הוא אויב.

2. לכל מי טיש ארבע רגליט או כנפיים הוא ידיד.

3. אסור לבהמה ללבוט בגדיט של אדם.

4. אסור לבהמה ליטון במטה.

5. אסור לבהמה לטחות יי"ט או יין.

6. אסור לבהמה להרוג בהמה אחרת.

7. והחטוב ביותר, כל הבהמות טוות אחת לטניה.

סקוילר - מצוין, יפה עטית

בפוליון: אני מעוד מיקח, אני כמו... כמו נביא. הנביא של העולם החדש.
מחר בבוקר נמרוד ונפילת את אדון-הכלל ואשתו למקום אחר.

סנאו בול: אני מקווה כך, בפוליון. למחר חברי - לחייטו (יוצא).

בפוליון: נו. סקולר, מה אתה חושב?

סקולר: הוא חבר, הוא יעזור לנו עד הסוף.

בפוליון: שלום קומרד!

סקולר: שלום קומרד, עד מחר...

חמורה חמישית

עוזר: בוקר טוב, היי, לעבודתך!

באקסטרו: לא היית, חבר.

עוזר: מה אמרת?

באקסטרו: לא היית, חבר.

עוזר: אדון-הכלל! אדון-הכלל!

ג'ונס: מה קרה כאן?

עוזר: הם לא רוצים לעבוד. הם... הם משוגעים.

ג'ונס: אני אומר לכם שתחזילו לעבוד מיד!

סנאו בול: ואני אומר לך - לך מכאן!

ג'ונס: אתה מדבר אלי ככה? זהו מרד... מרד.

בפוליון: כן, רגע אטם, מרד, אנחנו המושלים במשך זה מהיום והלאה.

ג'ונס: אני? ראש אטם? מלומד אתה רוצה, מלומד תקבל. חבר'ה, קחו את החזיר הזה את הקצב, נעשה... יצניקיות ממך.

בפוליון: אטם! יכולת לעשות את זה, אבל היית זה סיפור אחר.

(המלומד)

בפוליון: ניצחוני, קומראדים, ניצחנו. זכור: ארבע רגליים - טוב. חתי רגליים - רע.

נפוליון: נצחנו, קומראדס, נצחנו! זכור, ארבע רגלים טוב, שתי רגלים, רע.

5) כולם שרים: ארבע רגלים טוב, שתי רגלים רע.

נפוליון: כל בהמה שזה אחת לשניה.
כלם: כל בהמה שזה, כל בהמה שזה.
סקוילר: והראשונה?
כלם: ארבע רגלים טוב, שתי רגלים רע.
נפוליון: והשני?
כלם: כל בהמה שזה אחת לשניה.
נפוליון: עכשיו חברי לעבודה.
סקוילר: בטבילנו, רק בטבילנו.

מערכת שניה

תמונה ראשונה

סקוילר: כמה תטה קצרנו החודש?
מוריאל: מאתים.
סקוילר: שעורה?
מוריאל: עשרה.
סנאו בול: רק עשרה, מה קרה?
נפוליון: מה הבעיה?
סנאו בול: מוריאל אמרה לנו שקצרנו רק עשרה.
נפוליון: כאשר אדון הכל היה כאן קצרנו חמש עשרה, נכון?
מוריאל: נכון, אבל הגשם לא ירד שבועיים.
נפוליון: זה לא חירוץ בכלל.
מוריאל: בסקער וכלובער עובדים כל-כך קשה והם...
נפוליון: מספיק, את לא בסקער, השחקי. אנו צריכים לעבוד יותר קשה.
מוריאל: אני אעבוד יותר קשה. ארבע רגלים טוב, שתי רגלים רע, שלום.

מוריאל: אני מצבוי יותר קשה. פרצע רגליים טוב, שתי רגליים דע. שלום.

סנאו בול: שלום.

סקוילר: מה עם החלב?

סנאו בול: מהו גלון לשבוע.

נפוליון: דק מאה? מה קורה כאן?

סנאו בול: רגע נפוליון, מה אתה רוצה מהבהמות, דם? הן עובדות קשה, יש להן הרבה צרות, אין די זונל, ו... .

נפוליון: סנאו בול, מה אתה אומר?

סנאו בול: דק לאינני שמו אין שמתו מנהיג על הכל, הבהמות אינן לשמות. למעשה אני חושב שהיה טוב יותר לפני המרד.

סקוילר: באמת אתה חושב כך?

סנאו בול: אינני שמו בכלל. כל הבהמות טרות. שלום.

נפוליון: אינני רוצה לשמוע דברים כאלה. הוא יכול לגרום לנו צרות. השמי אתה מבין אותי? שלום.

סקוילר: שלום נפוליון הרגע לכל. בלובל, יטי, פנדער, איפה אתם?

פינדר: כאן, סקוילר; מה חדש בעולמ?

סקוילר: יש בהמה כאן שמחזילה לדבר דברים שאינם טבעיים.

בלובל: מי הבהמה הזאת? אחרוב אותה!

סקוילר: הוא אחד מגיבורי המרד. אני מדבר על סנאו בול.

יטי: סנאו בול? השבתי שזוהו חברך.

סקוילר: זה הוא מחבצ' לעולם שבראנו, אז הוא איננו עוד חברי.

בלובל: האם נפוליון הרגע לכל יודע... . את כל זה?

סקוילר: כן, הוא יודע... . כלבים, אני רוצה שתגידו את סנאו בול מהמקום הזה.

פינדר: יש לו הרבה חבריים.

סקוילר: אנחנו מוכרחים לגרוש את החבוצ' מהמסק הזה.

בלובל - נעטה כל מה שאחה רוצה.

סקווילר - ועוד דבר - תעטו זאת באופן סודי. אינני רוצה שהעיתונים...

בלובל - אנחנו מבינים. נעטה כמו שאמרת.

פינדר - אל תדאג

יסי - אנחנו נאמנים לך, אנחנו עושים כל מה שגדולי הדור שלנו רוצים.

ארבע רגלים טוב, שתי רגלים רע, לא שכחנו.

סקווילר - יפה יסי, לא אטכח את הנאמנות שלך. אני אגיד את זה לנפוליון

הראש לכל.

מ ס ר.

תמונה שניה

בנימין - אינני מבין, אינני מבין מה קורה כאן. נפוליון וסקווילר גרים בבית

של האכר. אבל בטבע הדברות כתוב שאסור לבהמה לגור בבית, אינני מבי

בקטר - הם הוסיפו כמה דברים על החוקים. עכשיו החוק אומר שאסור לבהמה

ליטון במטה עם סדינים.

מסה - ומה קרה לדיברה הטליטית והחמיטית? הם לובטים בגדיט והם שותים

יין עם האכרים האחרים בטכונה.

בקטר - נפוליון יודע מה הוא עושה. הוא חושב שזה חשוב רק לזכור את החוקים

האלה ולא לקיים אותם.

בנימין - אבל בקטר, אבל זה כל כך קשה לעבוד בעול החזירים האלה.

קלובר - בנימין, מה אחה אומר? האט זה יותר קשה לעבוד בדיקטטורה כמו של

הראש לכל? כולנו פועלים, אל תטכח, מטרת המרד היתה להפוך את המוסד

שהיה.

בנימין - ומה קרה לסני בול?

מוריאל - סנובל? אנו לא מדברים על סנובל. זו אשמחו של סנובל בכל מה שלא

נפוליון
היה בסדר הסנה. אמר לנו שאסור להזכיר את שמו.

בנימין - ומה קרה לכלבים, פינדער, יסי, ובלובל? הם נעלמו באותו יום שסנובל

נעלם.

מוריאל: בהקשר דובר בלשון, מולי המרגלים של סקוילר ישמעו אותנו.

בנימין: מרגלי... זו. רצונו של עולט, מה קורה כאן? מה קורה
בפולחן החדש שלנו?

מוריאל: בלשון.

בנימין: אינני רוצה לדבר בלשון, במאט לי.

מאט: שקט, הנה בנים בפוליון וסקולר, שקט.

פוליון: שלום, שלום, איך אתם מרגישים?

מקטר: קולנו מרגישים טוב, חודש, חודש לכל.

פוליון: ואתה, בנימין החמוד, איך אתה מרגיש?

בנימין: עדיין טוב.

פוליון: אינך נראה טוב כל כך. דיברנו אחרת על הבריאות שלך
ואנו דואגים לך.

בנימין: אין צורך לדאוג, אני קובד קשה מאוד.

פוליון: כן, אני יודע, בנימין - אתה קובד קשה מאוד, ראינו...
כן, ראינו, אבל אתה זקן - בן כמה אתה?

בנימין: שמונה עשרה.

פוליון: כל כך זקן. יש לנו הפתעה בסבילך - ניתן לך חומש.

סקוילר: חמש קרוב לפה... חובל לרוב ולאכול קטנה. חשב שיש לך
לחצנוג.

פוליון: מה וימטר, בוא, בוא, זה בנימין, החמוד שדיברנו עליו
הולך לחופש היום עד סוף ימיו.

וימטר: בוא, בנימין, בלך.

פוליון: לך אתו, בנימין, רוצה לבוא...כן, אתה רוצה לבוא.

וימטר: יש מקום מיוחד בסבילך.

מקטר: לך, בנימין, חברי, לך, לך.

קלובר: לך, בנימין; כל ימינו נזכור אותך.

בנימין: אלך... שלום חברי - זה טובי. (שר: "אלך")

שם 5: לא, אנו רק זוכרים את יום ההולדת של נפוליון, וזה היה לפני ששה חודשים.

שם 1: אז איזה שמחה היום... ש... הנה סקוילר הזקן.

סקוילר: שלוש בחנות-פועלים, היום יום-שמחה לנפוליון הגדול, הגבוה, הראש לכל, עמך דבר שאף בהמה לא הייתה יכולה לעשות קודם עכשיו, אני רוצה להביא לכם נפוליון על שתי רגליים.

בקטר: אחת יואה, קלובר, הוא חולה ככה עד.

קלו בר: אינוג רוצה לראות. אני חולה.

סקוילר: ראש לכל, נפוליון הגבוה, הראשון במרד הפועלים, רוצה לומר משהו.

נפוליון: מהיום וחלאתי, כל חזית צריך ללכת על שתי רגליים. מהיום החלפה לא נאמר עוד "ארבע רגליים טוב", שתי רגליים רע" אלא (שר): "ארבע רגליים טוב, שתי רגליים - עוד יותר טוב".

קל ובר מה אמרתי לך?

נפוליון: עכשיו כל אחד.

כולם: "ארבע רגליים טוב, שתי רגליים עוד יותר טוב".

סקוילר: זמתי, כל אחד, לפני שהתחילו או חרמליה, אנכי רוצה לומר לנפוליון החזק כמב ספר, ואני רוצה שכולכם תקראו אותו. בספר זה אמר למצוא מה אבחנו עושים כאן במלח זה, ומדוע אנחנו כל כך שמחים בעולם החדש שלנו.

בקטר: שמח, זה צווק.

סקוילר: לקולחנות.

נפוליון: בקטר, קלובר, אחת החלשות מנגן למקום שבו אי אפשר לדבר ככה, למקום רחוק מאוד.

קלובר: חודש רבתי, ארון לכל.

נפוליון: אינני ארוך לכל, אני רחב לכל.

קלובר: שכחתי, ארון לכל היה הן אמת, ואתה... חזיר.

סקוילר: מה שמה אומר?

קלובר: שוט דבר, חזיר.

תולדות: שלום בנימין.

משה: רחם, בנימין תולין במשפחה.

מוריאל: מה סודו של המשיח?

אקסטרה: אינני בטוח... כן... אני רוצה, "בית משפחתי".

קלוד: זה בלתי אפשרי, בתולדות לא יצאה דבר כזה... הוא חבר של המורלים, הוא חברי של בנימין.

מקרה: כך סודו הפועל והנזקקים: "אסור להחמיר להרוג בהמה אחרת".

למה: מה קורה כשן? אינני מבין!

סקרילר: יש לי חלומות רעות.

מורה: מה קורה?

סקרילר: מורה, חתונת בנימין מת. הייתי אהרן סוף. בקול הלוח אהרן ישר לי: "קיימת קומנדוס, קיימת אהרן ומורה, מזק במורה חי קיימת בתולדות והיא לכל חי קיימת, בתולדות אהרן כל הזמן." רצו הוא את, מה לנו גיבור, רחמי לו אהרן בעינינו.

קלוד: מהיום והלאה כל בהמה תעבוד ותזדונו את בנימין.

סקרילר: כן, הוא היה גיבור.

משה: גיבור אהרן, גיבור.

סקרילר: שלום קומנדוס, השעה התורנית. (יורד)

מורה: שקרן!!!

מ ס י

מורה רבנינית

שאלה 1: מה המטרה העצומה? והיא מרצונו יותר מהמכסה?

שאלה 2: אינני בטוח, אבל שמעתי שיש החתונה בטבילנו.

שאלה 3: המטרה? איך החתונה תימכרו? תולי. הרבה לכל צותן לנו רחמי.

שאלה 4: אינני בטוח את מקומך?

שאלה 5: בהחלט לא, קני לי בתורף רחמי בקיץ.

שאלה 6: והיא הינה ירה תולדות למישהו?

בפוליון:... זה הסוף שלך, והכיני.

בקטר: שלום חזיר, שלום סקוילר, בואו בלך סקוילר, יש מקום יותר טוב מזה.

7 (שרים): "עולם חדש יבוא" (2). "ראיתי בחלום, בחלום"

מ ס ך

מע ר"ה עלישים

עוזר: כאשר אני אומר "מעבוד", אז אתה מעבוד.

חמור: אבל היום יום שבת. לא עובדים בשבת.

עוזר: אולי השבוע שעבר לא עבדתם בשבת, אבל השבוע עובדים.

חמור: אבל...

עוזר: עובדים... אתה רוצה את השוט?

חמור: בודאי שלא... אעבוד.

עוזר: סתי, בטוב הבאת?

שמו: עלשיר.

סקוילר: יפה עשית. כאשר אני אומר אני רוצה שחוקי המשק יהיו בידיים טובות.

עוזר: חודה, סקוילר, חודה רבה...

פרה: אינני מבינה, השבתי שהיה מרד בגד הצנזרים, טליחה, הבהמות האלה.

פרה 2: המרד היה בגד הצנזרים. אני רוצה שהחזירים האלה עושים אותו הדבר שהצנזרים עשו לפני המרד. מה החבדל, מה החבדל?

כולם: מה החבדל? מה החבדל? מה החבדל?

בפוליון: מה אתם עושים כאן?

כולם: מה החבדל? מה החבדל?

בפוליון: סתמו את המינות!

כולם: מה החבדל? מה החבדל?

הזיונה והזיונות: "ארבע רגליים טוב, שתי רגליים טוב יותר" (2)

הזיונים: כל התחנות ירות, אבל התחנות ירות יותר. (2)

בבוליון: איבני יודע מה קרה לבחורות. אני ממכיל אותן, אני בוחן
לחץ הקנה לליון, מה הן רוצות ממני? והם אתה חושב שהן באמת חושבות
שהן ירות לך?

סקוילר: איבני יודע. טוב, בבוליון, אתה צודק יותר מדי קשה, בוא
בטח סקוילר.

מ ס י .

שירים למחזה "חרות החירות"

עולם חדש

7

עולם חדש יבוא (2)
רפיתי בחלום
חיות מושלמות בעולם הזה
חיות מושלמות בעולם
איך בני אדם בעולם החדש
איך בני אדם בעולם;

משחקים

3

מי הוא זה ואיזה הוא
החכם בעולם,
לאדם (לחזיר) יש לו חכם
כי לאדם (לחזיר) ישנו המוח
לעטוף במשחקים אינטלקטואליים,

ארבע שנים

5

ארבע רגליים טוב
שתי רגליים רע
כל בהמה שווה זו לזו
כל בהמה שווה, שווה
כל בהמה שווה.
בין חתיות איך שווה מלחמה
ארבע (4).

שיר הרבולוציה

4

פועלים, פועלים, קומו עור,
את דגלנו האדום הרימו נא,
חזירים, בהמות, התגייסו
בגד כל אדם רודני בעולם
כלבים, סוס, וצאן בחברה
כה להי מטרחנו מעולה
כי יקום האויב עוד יפול אם נחיצה
העולם נחזור מאדם.

פזמון: הזקן צורה אוחזו לגורש את הזנים
נשתחרר וזה בשירה יא והמנון אדום עולם
הזקן צורה אוחזו לגרשו ובנה עולם חדש.

איך לנו כח

1

איך לנו כוח
עבדנו כל היום
בלי כל מנוחה
השופט הוא משכורתי.

עובדים במרץ
בזיעת אפיינו
מה לנו ערך
מה יחרון עלי?

קמנו התחננו
לאדון הכל
והתחכמנו לנו
המביד אז את העול.

טוט וצחמה
לעמל יולדו
צליחה וראינה
את העבודה

חזיר או אייל
כחמור יעבוד
מהיל אל היל
בלי כל מנוחה.

אלך

6

אלך (2) שלום (2)
בא סוף, שלום, שלום,
מה קרה לעולם החדש שלנו
מה קרה לעולם החדש
מה קרה לעולם
כל בהמה שווה, שווה
כל בהמה שווה.